

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: József Ferenc főherceg az olcsó ebéd akcióról

Forrás:

Posti Napló

Bp.

(Hely)

1920 VI. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

József Ferenc főherceg — az olcsó ebéd akcióról

(Saját tudósítónktól.) Az Olcsó Ebéd Akció intéző bizottsága a lapok útján közhírré teszi, hogy a nyári hónapok alatt szünetelni fog az olcsó és ingyenes ebédek kiosztása, miután a munkaalkalmak szaporodásával egyidejűleg a főváros élmezőjének válsága is meggyengült. Ez alkalommal felkerestük József Ferenc főherceget, aki aktív és tevékeny részt vett az akció vezetésében és irányításában, s felkértük őt arra, hogy az akció körüli tapasztalatairól vagy terveiről tájékoztassa a közönséget.

A fiatal főherceg, aki immár félve komolyan és nagy ambícióval foglalkozik a népelelmezési problémáival, fölülte érdekes és tanulságos közléseket tett.

— Nem szeretném, — mondotta a Fenség — ha az olcsó ebédek szüneteltetéséből bárki is akciónk megszűnésére akarna következtetni. Sőt, valamennyien nagyon jól tudjuk, hogy az ősz és a tél ismét igen súlyos feladatokat fog reánk róni, s azért nyári szünetünket épp arra akarjuk felhasználni, hogy az új szezonra fokozott erővel előkészülhessünk.

— Miért határozta el az akció intéző bizottsága a nyári szünetet? Hisz még mindig nagyon sokan vannak, akik rászorulnak a támogatásra.

— De télen még többen lesznek olyanok, akiknek létkérdésük az, hogy olcsó ebédhez jussanak. Most itt a nyár, a zöld főzelékek és gyümölcsök szezonja, azonkívül a mezei munkaalkalmak is megsokasodtak, az emberek tehát könnyebben élhetnek meg, mint télen. Ezért okosabbnak tartottuk az akció pénzt és egyéb anyagi javát eltenni az előre látható nehezebb időkre.

— Mik a terveid Fenségednek a jövő szezont illetően? — kérdeztük a főherceget. — Mit fog nyújtani akkor az akció és milyen arányú lesz?

— Terveink sok van, de hogy abból mit lehet megvalósítani, azt még nem tudjuk. Az ed-

digi tapasztalatokból kétségkívül igen sokat tanultunk, amit mindenképpen értékesíteni fogunk. Így például meggyőződtem arról, hogy a főváros és az ország szegénysorsu néprétegeinek az olcsó és kész étellekkel való ellátása nem egyedül társadalmi és charitatív feladat, s azért most olyan megoldást keresünk, amely az összes érdekelt tényezőket az ügy szolgálatába állítja. Amíg azonban ez nem sikerül, addig nagyjában fenn kell tartanunk akciónk mai formáját, amely igen szép eredményeket ért el.

— Fenséged tehát meg van elégedve az akció eddigi eredményével?

— Hogyne. Nem mondom, hogy a főváros élmezőjének válságát megoldottuk, de erre nem is vállalkoztunk. Annyi azonban bizonyos, hogy sok-sok ezer embernek tettük elviselhetővé az életet és sok-sok ezer embert segítettünk át a

legnehezebb időknél. Majdnem kétmillió ebédet utaltunk ki, s már magában az, hogy ezt megtehettük, óriási eredmény. Hiszen hirtelen, újszólván előkészület nélkül kellett a télen munkátalan néhezsegét leküzdeni. Hosszú és keserves munka árán, de szerencsére minden sikerült. A főváros népelelmező kirendeltsége nagy központi konyhát és étkezőhelyiségeit lecsájtotta rendelkezésünkre, s ezekben már az első hónapban naponként tízezer ebédet adtunk ki. Ez a szám természetesen folyton emelkedett. Később aztán ebédet adtunk az egész rendőrlégénységnek, a rászorult közalkalmazottaknak, az előjáróságok szegényeinek és a Huszár-főle népgondozó akció által hozzánk utaltaknak.

— És hogy sikerült a gyűjtés, Fenséges uram?

— A magyar közönség nagyszerűen viselkedett és egyes osztályok igazán páratlan áldozatkészséggel siettek az akció támogatására. A

bankok mellett a tőzsde és a mézáros ipartestület is több milliós ajándékot adott, ugyszintén a zöldségkereskedők és egyéb vállalatok is tekintélyes összeget ajánlottak fel. De a magánosok is kitüntették magukat: volt egy magát megnevezni nem akaró gyáros, aki félmilliót juttatott az akciónak. Olyan összegek ezek, amelyek további sikerrel kecsegtetnek, mert a gyűjtésünk még koránt sincs befejezve. Mondhatom, a magyar közönség áldozatkészségére épp olyan hálával gondolok, mint munkatársaimra, az akció intéző bizottságának tagjaira, akik csendben, reklám nélkül és őrztlenül dolgoztak, de igazán hatalmas és jó munkát végeztek. Mindössze heten vannak, akik kezdettől fogva részt vesznek az akció irányításában: Győry Loránt, volt miniszter, Marschalkó János államtitkár, Scheuer Róbert igazgató, Marik Pál, Purjesz Imre, Jakabffy Károly osztálytanácsosok, Schuller Dezső fővárosi tanácsjegyző ur, s ha akciónk olyan mértékűvé fejlődik, amint szeretnénk, úgy az ő érdemük lesz, hogy a főváros egyik legszebb altruista intézményét megalapították.

— Még egy kérdést, Fenséges ur: mikor indul meg újra az olcsó ebédek kiosztása?

— Pontosan még nem tudom, de azt hiszem, korai őszei. Máris sok levél érkezett hozzánk, amelyben az őszi ebéd-ciklus iránt érdeklődnek. Scheuer igazgató ur kíséretében sokszor felkerestem az egyes étkezőket, megkóstoltam az ebédek s meghallgattam a kívánságokat. Ha a saját tapasztalatomban nem bíznék, úgy most ezek a kérések is meggyőznének arról, hogy az Olcsó Ebéd Akció intéző bizottsága lelkiismeretesen teljesítette azt a kötelességet, melyet úgy a rászorult, mint a segítő társadalommal szemben magára vállalt.